

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 13. Patriarchæ querelæ contra Hospitalarios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Specul. XII. *que Ecclesiæ Sacramenta conferant Dic-*
 A C. 1155. *cesani Episcopi, siquidem Catholici &*
in Communione Sedis Apostolicæ fuerint,
eaque gratis exhibere voluerint. Alio-
quin liceat vobis Catholicum, quemcun-
que malueritis, adire Antistitem, qui
nimirum nostra suffultus auctoritate,
vobis, quæ postulantur, indulgeat. Præ-
terea honores omnes sive possessiones, quas
idem Xenodochium ultra seu citra mare,
in Asia aut in Europa, vel nunc iuste
tenet, vel in futurum adipisci poterit,
vobis confirmamus. Hæc Bulla vigesima
prima Octobris anno millesimo centesimo
quinguagesimo quarto data.

§. XIII.

Patriarchæ querelæ contra Hospita-
larios.

At Patriarcha Hierosolymitanus quere-
 batur, Equites S. Joannis suis privi-
 legiis abuti, & talia speciatim objicie-
 Tyr. 18. c. 3. bat; Quod ab Episcopis excommunica-
 tos & nominatim declaratos reciperent,
 eosdem officio divino interesse sustine-
 rent, & hujusmodi defunctis Viaticum,
 extremam Unctionem, & Sepulturam
 Ecclesiasticam concederent: Quod in
 civitatibus Interdicto subjacentibus nihil-
 ominus campanis publicum signum dari,
 Officium elatis vocibus celebrari cura-
 rent, & oblationes populi, non sine
 detri-

detrimento Ecclesiæ Matricis acciperent. Quod Presbyteros suos admitterent & rejicerent sine Episcoporum consensu. Quod decimas fundorum suorum & censuum omnium dare recusarent. Præter has querelas, quas Fucherus omnium Episcoporum nomine afferebat, alia quoque ad se unum pertinentia exponebat. Nam cum Xenodochium S. Joannis recta contra Ecclesiam S. Sepulchri stare, querebatur, quod Equites, ut ipsi illuderent, ædes Ecclesia Patriarchali multo sublimiores extruxissent, & toties quoties ipse ad Cathedram pro concione dicturus procederet, illi omnium campanarum suarum compulsionatione tantum strepitum cierent, ut exaudiri non posset. Quod, cum non nulli cives Hospitalarios monuissent, ne inverecunde adeo Patriarcham verbum Dei prædicaturum turbarent, illi non modo erratum non emendassent, sed minari ausi fuissent, se Fucherium deinceps longe acerbius habituros esse. Nec minas effectu caruisse, eos enim venisse, & domum Patriarchæ cum armatis invasisse, multas sagittas in Ecclesiam S. Sepulchri fuisse excussas, quæ deinde in fasciculum collectæ & prope Altare montis Calvariæ in memoriam atrocissimi facinoris ad parietem suspensæ fuissent.

Sæcul. XII.
 A. C. 1155.

R 5

Cum

Sæcul. XII.
A.C. 1155.

Cum ergo Patriarcha ceterique Episcopi intelligerent, nullum ab Equitibus S. Joannis Justitiam sperandi locum superesse, ad Summum Pontificem se convertere statuerunt, & ipse Patriarcha, etsi centenario haud multum minor esset, hoc iter in se suscepit. Profectionis tantæ socios sibi adlegit Archiepiscopos duos, Petrum Tyriensem, & Balduinum Cæsariensem, Episcopos quinque, Fridericum Acriensem, Amaricum Sidoniensem, Constantinum Liddensem, Ranerium Sebastensem, & Hebertum Tiberiadem. Hi, vere ineunte anno millesimo centesimo quinquagesimo quinto, cum se navigio commisissent, prosperis ventis Hydruntem, Apuliæ portum, devecti sunt. Verum tota illa regio furore bellico turbabatur; hinc enim Optimates a Guilielmo Rege Siciliae deficientes ad arma proruperant, inde Græcorum copiæ a Papa vocatæ advenerant. Quare Præfules ex Palæstina advenæ navem repetunt, & Anconam vela faciunt. Inde missis ad Fridericum Imperatorem, adhuc in Italia commorantem, quibusdam Episcopis, literas commendatitias ad Papam datas obtinuerunt.

Interim Patriarcha cum Episcopis, itineris sociis, sequebatur vestigia Papæ, ex civitate in civitatem divertentis, dicebantque amici, de industria Papam Patriarchæ

Patriarchæ conspectum fugere, ut tam Sæcul. XII.
 labore quam ingenti impendio fatigare- A.C. 1155.
 tur; quippe Hospitalarios diu ante ad-
 venisse, & Pontificis animum summi
 pretii donis sibi conciliavisse. Patri-
 archæ tandem Papam Ferentini habere
 licuit, ubi ejus vultum, ut mos erat,
 subiens frigide exceptus est, facileque
 perspexit, averfam a se esse Pontificis
 mentem. Dissimulabat tamen Fuchorius,
 & in Festis solemnioribus Papam cum
 Episcopis Palæstinæ, obsequii causa,
 comitabatur. Post longas moras au-
 diuntur Partes, & causa utrinque per
 aliquot dies dicitur, nulla vero profer-
 tur sententia. Tum Patriarcha, pro-
 pria jam experientia & quorundam
 amice monentium consilio edoctus, se
 actum agere, Papæ valedixit & non
 sine rubore recessit. Ex omnibus Cardi-
 nalibus haud plures quam duos, vide-
 licet Octavianum & Joannem S. Martini,
 olim cum Archiepiscopus Tyriensis esset,
 Archidiaconum suum, causæ suæ faventes
 habuit.

§. XIV.

*Fœdera inter Papam & Regem Si-
ciliæ.*

Exinde Hadrianus Papa Beneventi cum Tyr. 18. c. 8.
 Cardinalibus a Guilielmo Rege Si- Act. ap.
 ciliæ obsessus, cum viribus inferior se Bar. 1156.
 tueri